



Két fillér

A franciaországi Amiensben történt, valamikor a 4. század közepén. Egy hideg téli estén egy fiatal katona haladt át a város kapuján. Egyszer csak a hó mintha megmozdult volna a lova lába előtt. Megriadt a paripa, csak nagy nehezen lehetett újra megnyugtatni. A riadalmat egy koldus okozta, aki a léptek zajára tért magához a fagyhalál küszöbéről, és segítséget kért a katonától. A fiatallembertől nem volt pénz, a katonák szállására nem vihette, így pompás tisztí köpenyét felezte meg, és térítette a koldusra. Majd tovább haladt a havas éjszakában. A koldust aztán újra látta, álmában, de a lehasított köpenydarabba nem az idegen koldus burkolózott, hanem a megváltó Jézus Krisztus.

Szent Márton legendáját mindenki ismeri, az irgalmasság világhírű mozzanatát számos művész formálta meg szoborba faragva vagy festményként ábrázolva. Mégis, Szent Mártont nem ezért tartják a nyugati kereszténység meghatározó alakjának, mert fiatalemberként segített egy kolduson, de nem is csak azért, mert szerényen el akarta hárítani a püspöki széket, míg a libák gágogása fel nem fedte a rejtékét. Egész élete tanúság volt Krisztus mellett, és így lett Szent Márton életmódja a nyugati szerzetesség egyik alapmintája. Márton tudta, hogy kihez tartozik, és így is rendezte be életét. Térített, tanított, a feltámadt Krisztus nevében csodákat művelt Gallia területén. És közben nem követelt magának semmi kiváltságot, egyházi előjárónak járó kényelmet, pompát, megkülönböztetést. Úgy élt, ahogy a Názáreti Jézus kívánta meg apostolaitól az utolsó vacsora emeleti termében: „Ha tehát én az úr és mester megmostam a lábokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát! Mert példát adtam nektek, hogy amint

én ettem veletek, ti is úgy tegyétek!” És ebbe a Krisztus-követésbe nem fér be a követelőzés, a kivagyiság. Nem összeegyeztethető a kereszténységgel a „nekem ez jár” gondolkodás, az a fajta hozzáállás, ami a keresztények között rangsort állít be aszerint, hogy milyen régen, mennyit járunk templomba, vagy hogy hány generáció óta tartozik ehhez a templomi gyülekezethez a család. Ettől még nem illik bele a lábunk Krisztus lábnyomába! Ugyanis amit a Mennyei Atyától kaphatunk, azt kiérdemelni nem tudjuk. Az kegyelem, ingyenessen, kiérdemeletlenül, Isten szándéka szerint. De ez nem azt jelenti, hogy akkor úgyis mindig! Sőt, onnantól, hogy felismertük, igazán nem mindegy! Mert ha tudjuk, hogy minden jó, ami bennünket körülvesz, és minden jó, amiben remélünk, Krisztustól van, többé már nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, akit követni szeretnénk. Ha a kezünket az eke szarvára tettük, többé nem tekinthetünk hátra! És így van ez a bizonyos két fillérrel is: Ha Krisztushoz tartozunk, nem tekinthetjük szolgáltatásnak a hitgyakorlást! Hogy csak annyit fektetek bele, ami kényelmes, ugyanakkor elvárók mindent, ami nekem jár.

A kereszténység közösségi vallás, nem magánügy. A közösség tagjának pedig feladata van: nem mindenkinek ugyanaz, mindenkinek más és mindenkinek más mértékben, de a közös ügy létezik: imával, munkával, hozzájárulással vagy még inkább: imával és munkával és hozzájárulással építsük lelki otthonunkat! Erre pedig különösen alkalmas ez a hónap, a mindenét odaadó szegény özvegyasszony vagy Tours-i Szent Márton és Árpád-házi Szent Erzsébet példáját szemlélve.

Géczy Árpád

Beszéljünk a félelmeinkről

És itt kiemelten a **betegek szentségéről** (téves elnevezéssel élve *utolsó kenetről*) szeretnék pár gondolatot összeszedni.

Az alapvető kiindulási pont, amiért nem hívunk papot súlyos beteg vagy haldokló hozzátartozónkhoz, hogy ne ijesszük meg őt. Én azt gondolom, az a beteg pontosan tudja, mi játszódik le benne, s egy pap jelenléte nem hogy félelmet keltene, hanem épp megnyugvást jelenthetne a beteg számára. A statisztikákból azt is látjuk, hogy sajnós elfelejtettük a

betegek kenetének szentségi hatását, ugyanígy ezen szentség eltörlése a bűneinket! Minden bűnt. Ha az illető személy képtelen a szentgyónásra, akkor is megtisztult lélekkel lép át az azt a bizonyos kaput. Katolikus emberként érezzük ennek súlyát? Mérlegre kell tenni: a serpenyő egyik oldalán a „félelem” van, a másikon a megtisztult lélek. Ne féljünk papot hívni, ha itt az idő!

Szalai Péter

Közös ügyünk!

Kedves Testvérek!

Az egyházi év utolsó heteiben fontosnak látjuk, hogy közös dolgainkra, közös anyagi felelősségünkre felhívjuk közösségünk tagjainak a figyelmét, hiszen mindnyájunk számára fontos, hogy az egyházközséghez tartozó hívek támogatassák (ki-ki saját ereje szerint) a plébániánk működését.

Az egyházi hozzájárulás eddigi befizetései az elmúlt években, illetve bő tíz évben lényegesen kevesebb családtól, háztartástól érkeztek be, mint ahányan vagyunk a közösségünkben.

Arra kérünk benneteket, hogy a magyar Katolikus Püspöki Konferencia által ajánlott mértéket, azaz az éves nettó családi/háztartási jövedelem 1 %-át, de legalább 0,5 %-át (éves nettó jövedelem/200) szíveskedjétek minden évben befizetni!

Azt gondoljuk, hogy hozzájárulás befizetését 12 hónapra elosztva sokaknak könnyebb kigazdálkodnia.

Nekünk is nagy könnyebbség lenne, ha havi rendszerességgel érkezne tőletek ban-



ki utalás, vagy csekken történő befizetés, hiszen a plébánia is havi rendszerességgel fizeti költségeit, amik így sokkal tervezhetőbbé válhatnának.

Aki pedig megteheti, hogy a nettó családi jövedelme 0,5 %-nál többet tud a katolikus közösségünk támogatására fordítani, azt nagyon megköszönjük, hiszen ezek a plusz befizetések segíthetnek hozzá ahhoz, hogy a templomunk és plébániánk mindenkor állag-

megóvására, fejlesztésére is legyen forrásunk.

Nagylelkű segítségeteket előre is köszönjük.

A havi rendszeres utalást ide küldjétek:

Bia Római Katolikus Plébánia

11101002-75013774-36000001

Az adományokat természetesen csekken is be lehet fizetni.

Isten áldjon mindenkit és fizesse meg neki nagylelkűségét!

**A Bia Római Katolikus Plébánia
Képviselő-testülete**

Országos templomi gyűjtés a szegények javára

2024. november 24.
Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan minden évben országos gyűjtést rendeznek a szegények javára a katolikus templomokban. A templomi gyűjtést az egyházi karitatív munka céljaira használják fel. Ezen a napon Árpád-házi Szent Erzsébetnek, a Katolikus Karitásztól



dószentjének ol-talmába ajánlják a karitatív szolgálat minden önkéntes segítőjét és jó szándékú támogatóját.

A gyűjtés teljes eredményéből 40%

marad az egyházközségekben, amelyből a plébániai karitászcsoportok tevékenységét támogatják.

Temetőkaritás

Október utolsó szombatján hagyományosan összegyűltünk az egyházközség néhány tagjával, hogy az ünnep előtt rendet tegyünk a temetőben. Ilyenkor általában összeszedjük a szemetet, a rengeteg mosószeres flakont, amit valaki elképesztő mennyiségben szállít

a temetőbe, majd mások a sírok között hagynak, tuja alá rejtenek, vagy egyszerűen oda dobják a halomba álló többi közé. Miután a sírok között rend lett, megigazítottuk a járda vízelvezetését, kivágtuk és elhordtuk a kiszá-



radt tujákat. A munka hétközben a kápolna kitarításával folytatódott, a Rózsafüzér Társulat szervezésében. Sajnos a szemétkorba egy hét alatt újra kiegészültek, és a levágott ágdarab halmok újra megjelentek a járdák mentén. Közös érdekünk, hogy

vigyázzunk a rendre, és esetleg erre figyelmeztessünk másokat is!

Köszönjük mindazoknak a munkáját, akik a temetőkarításra rászánták a délelőttiüket, és köszönjük Görög Margitka finom pogácsáját is

A sírhelyekről...

Kedves Testvérek! A temetőben található sírok rendszerben tartása közös érdekünk. Temetőnk – hála a szorgos kezeknek – szép és rendezett képet mutat. A sírhelyek feletti jog viszont elvül, amennyiben a hozzátartozók nem hosszabbítják meg a sírhelymegváltási időt. Kér-

jük Önöket, erre is figyeljenek oda! Ha nincs meg a régi szerződés, vagy kopnak az emlékek, a plébánián örömmel segítünk Önöknek megválaszolni az esetleges kérdéseket.

Szalai Péter

Közösségeink – A Rózsafüzér Társulat

Egyházközségünk legrégebbi közössége, az Élő Rózsafüzér Társulat. Egy régi bejegyzés szerint valószínű, hogy Gáger József lelkész vezetésével alakulhatott meg az 1930-as években. Azóta töretlen hűségével, kitartásával, Szűzanya iránti szeretetével biztos ima-háttérrel jelent egyházközségünknek. Lassan 100 éve, hogy folyamatosan imádkozzuk ezt az egyszerű, mégis mély, Jézus Krisztus szemlélésére irányuló imádságot, „Mária áldott füzérét, mely Istenhez láncol minket.”

De a tagok kezdetektől szívükön viselték templomunk állapotát, állagát is, hozzájárultak a különféle felújításokhoz és ezt a tevékenységet ma is folytatjuk. Meg kell említeni, hogy amikor a kommunista diktatúra ország-szerte beszüntette a karitászt szervezeteket, a Rózsafüzér Társulatban tovább működött az egyházközségi szeretetszolgálat.

A Társulat tagjai vállalják, hogy minden nap elmondanak 1 tized rózsafüzért a kapott titkokkal, egyházközségünkért, különösen a fiatalokért, papjainkért, papi hivatásokért, illetve egyéni szándékokért.

Jelenleg 5 „rózsakoszorúban”, 70 fővel szervezeten folyik az ima, aminek felelősei a borkorvezetők: Bálintné Bodó Éva, Görög Józsefné Margit, Kovács Károlyné Elzi, Palovics Teréz, Puskás Bálint. Ők azok, akik rendszeresen tartják a kapcsolatot a csoportjuk tagjaival, a hónap első vasárnapján történő titokcsere alkalomával. Ezen felül biztatnak bennünket arra, hogy a vállalt ima mellett még aktívabban vegyünk részt a májusi litánián, az októberi rózsafüzér ájtatosságon. Ezek az alkalmak imáinkat mindig fontos, időszerű, vagy mások által kért szándékokra ajánlunk fel.

Régi szokás, hogy havonta egy szentmisét mondatunk a Rózsafüzér Társulat elhunyt tagjaiért, ami nagy reményt ad mindnyájunknak, hiszen biztosak lehetünk abban, hogy halálunk után is imádkoznak értünk.

A rózsafüzér imádság szükségességével közel 250 pápai enciklika, bulla, dekrétum és dokumentum foglalkozik. Néhány gondolat a

pápai megfogalmazásokból:

XIII. Leó pápa ezt az imádságot „*hatékony spirituális fegyverként ajánlja a társadalmat sújtó rossz ellen*”.

X. Pius pápa szerint „*a szentmise után nincs hatékonyabb imádság a rózsafüzérnél*”.

II. János Pál pápa írja:

„A harmadik évezredben is nagyon jelentős imaforma, s az a rendeltetése, hogy az életszentség gyümölcseit teremje. A rózsafüzér egyszerűségében sűrítve tartalmazza az egész evangéliumi üzenet mélységét, melynek mintegy rövid összefoglalása. A rózsafüzér mondása ugyanis nem más, mint Krisztust Máriával együtt szemléljük, ami által a hívő kegyelmek bőségét nyeri el, mintegy magának a Megváltó Anyjának kezéből.”

Jelenlegi Szentatyánk is gyakran hív rózsafüzér imádkozásra, hogy „Isten Anyja óvja meg az Egyházat a gonosz támadásaitól és Szent Mihály segítsen minket a gonosz ellen folytatott küzdelemben”.

A Szűzanya minden – az Egyház által hitelesnek elismert – jelenésében mindig rózsafüzérrel a kezében jelent meg és minden jelenése során nyomatékosan buzdított annak imádkozására. Azóta is folyamatos kérése ez: „Mondjátok el a rózsafüzért minden nap, hogy elnyerjétek a világ békéjét és a háború végét”.

„Az Egyház a rózsafüzérnek mindig különös hatékonyságot tulajdonított, ezért a legnehezebb ügyeit a közösségben, folyamatosan mondott rózsafüzérre bízta. Szükséges, hogy az elmélkedő, szemlélődő imaformát eljutassuk mások szívéhez is. Szeretettel várunk a Társulatunkba újabb tagokat, bárki csatlakozhat, gyerekek, felnőttek, nők és férfiak, aki vállalják, hogy a ráeső egy tized rózsafüzért minden nap hittel elimádkozzák. Az ima talán legnagyobb lelki jelentősége az, hogy minden egyes tag naponta egy tizeded mond, de elnyeri a teljes rózsafüzér elimádkozásával járó teljes búcsút.

Végezetül Lúcia nővér, Fatimai látnok üzenete:

„A Boldogságos Szűz Mária ezekben a vég-

ső időkben, melyekben mi élünk, a rózsafüzér imádságnak új hatékonyságot adott: nincs olyan probléma, bármily nehéz is legyen, világi vagy mindenekelőtt lelki, saját személyes életünkre, családjunkra, a népek, nemzetek életére vonatkozó – nincs semmilyen probléma,

még egyszer mondom, bármily nehéz is, melyet a rózsafüzér imádkozásával ne tudnánk megoldani. A szentolvasóval fogjuk magunkat megmenteni, megszentelni, vele fogjuk Urunkat vigasztalni és számtalan lélek üdvözlését elérni.”

Marlok Zsuzsanna

A rózsafüzér eredete és lényege

A rózsafüzér a katolikus hívek legkedveltebb és legismertebb imádsága. Szerzője a hagyomány szerint Szent Domonkos, aki a 13. század elején élt és mint apostoli férfi és rendalapító, az Egyház kiváló szentjei között foglal helyet.

Szent Domonkos Dél-Franciaországban sokáig fáradozott az eretnek megértésén. Miután minden buzgólkodása mellett nem bírt nagyobb eredményeket felmutatni, bánatában a Boldogságos Szűzhöz fordult – akinek amúgy is nagy tisztelője volt – s kérte, tanítsa meg, hogyan harcoljon sikeresebben a már nagyon elharapódzott bűn és tévely ellen. Hagyomány szerint a Boldogságos Szűz ekkor Szent Domonkost arra az imával és prédikálással váltakozó hithirdetésre tanította, amelyből a rózsafüzér-ima mai alakja kifejlődött.

A rózsafüzér szóbeli és elmélkedő imádság összetételéből áll. Elmélkedő részét a 20 titok képezi, amely az Úr Jézus és isteni Anyjának életét, szenvedését és mennyei megdicsőülését foglalja magában. E titok szemlélése közben 1 Miatyánkot és 10 Üdvözlőgyet mondunk, hozzacsatolva a Szentháromság imádatát: Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek.

A rózsafüzér szakaszait a titokkal megfelelően tíz Üdvözlőgynek, tizednek nevezzük. Az első öt titkot, amely Jézus megtestesülésére és gyermekségére vonatkozik, örvendetes rózsafüzérnek hívjuk. „A gyermekségtől és a názareti élettől továbbhaladva Jézus nyilvános működése felé, a szemlélődés azokhoz a titkokhoz vezet, melyeket külön névvel a világosság titkainak nevezhetünk.” (Rosarium Virginis Mariae 21.) A következő 5 titkot, amely Jézus kínszenvedését öleli fel magában, fájdalmasnak, s végül az utolsó, Jézus és Mária

megdicsőülésére vonatkozó titkokat dicsőséges rózsafüzérnek nevezzük. (a cikk keletkezésekor még nem volt ismert a Világosság olvasója-szerk.)

A rózsafüzér mind szóbeli, mind elmélkedő része a legszentebb elemekből áll. A Miatyánkra maga az Úr tanította apostolait, az Üdvözlőgy szintén isteni eredetű; szent Erzsébet ugyancsak Szentléleknek sugallatából magasztalta Máriát áldottnak, s végül az Egyház is a Szentlélek vezetése alatt könyörög a Boldogságos Szűzhöz: Asszonyunk, Szűz Mária stb.

A szent Rózsafüzérnek van elmélkedő része is. Találhatnánk-e méltóbb tárgyat megszívülésre, mint Jézus életét s azzal kapcsolatban a Boldogságos Szűz Máriaét? Nem csoda, ha épp emiatt az Egyház „legszentebb Rózsafüzérnek” nevezi ezt az imát és áldással s oly sok búcsúval látja el. Innen van, hogy a jámbor keresztények nagy becsben tartják rózsafüzérjüket s azt szent talizmánként lehetőleg mindig magukkal hordozzák. A rózsafüzér ezt meg is érdemli. Ki ne tudná, hogy a Boldogságos Szűz Lourdes-ban rózsafüzérrel a kezében jelent meg Bernadettnek és ismételtelen felszólította őt, hogy imádkozza a rózsafüzért s intse arra az ott összesereglett népet. Hasonlóan a portugál gyermekeket Fatimában. Ennél szebb megtisztelés és jobb ajánlás nem érhet a rózsafüzérre.

A rózsafüzér épp ezért minden katolikus hívőnek, képzettnak és egyszerűnek, gazdagnak és szegénynek, férfinak és nőnek, felnőtnak és gyermeknek kedves imája. A rózsafüzért annál kedveltebbnek, szebbnek találjuk, minél jobban gyakoroljuk.

(forrás: Rózsafüzér Társulat kézikönyve, 1948.)

Verskápolna 84. – Ősz és tavasz között

November az elcsendesülés, a magunkba fordulás ideje. A ködös álmos napokon arra a bizonyos végre gondolunk, amitől Madáchnál Ádám is ódzkodott: „Csak az a vég, csak azt tudnám feledni!”

Babits Mihály: őszi és tavasz között

Elzengett az őszi boros ének.
Megfülledt már hűse a pincének.
Szél s viz csap a csupasz szőlőtőre.
Ludbórkodik az agyagos domb bőre,
elomlik és puha sárrá rothad,
mint mezitlen teste egy halottnak.
Este van már, sieatnek az esték
álnokul mint a tolvaj öregség
mely lábhegyen közeledik, halkan,
míg egyszer csak ugrik egyet, s itt van!
Nem tudjuk már magunkat megcsalni:
óh jaj, meg kell halni, meg kell halni!
Leesett a hó a silány földre,
talán csak hogy csúfságát befődjé.
Most oly fehér mint szobánkban este
fekhelyünk, ha készen vár megvetve,
puha dunnánk, makulátlan párnánk:
s mintha a saját ágyunkon járnánk,
mint a pajkos gyerekek, ha még nem
akarózik lefeküdni szépen,
sétálnak az ágy tetején, ringva,
míg jó anyjuk egyszer meg nem unja
s rájuk nem zeng: „Paplan alá! Hajjcsi!”
Óh jaj, meg kell halni, meg kell halni!
Már az év, mint homokóra, fordul:
elfogy az ó, most kezd fogyni az új,
s mint unt homokját a homokóra,
hagyja gondját az ó év az újra.
Mennyi munka maradt végezetlen!
S a gyönyörök fája megszedetlen...

Türelmetlen ver a szívünk strázsát,
mint az őr ha tudja már váltását.
Idegesen nyitunk száz fiókot.
Bucsuizzal izgatnak a csókok.
Öreg öröm, nem tud vigasztalni:
óh jaj, meg kell halni, meg kell halni!
Olvad a hó, tavasz akar lenni.
Mit tudom én, mi szeretnék lenni!
Pehely vagyok, olvadok a hóval,
mely elfoly mint könny, elszáll mint sóhaj.
Mire a madarak visszatérnek,
szikkad a föld, hire sincs a télnek...
Csak az én telem nem ily mulandó.
Csak az én halálom nem halandó.
Akit egyszer én eleresztettem,
az a madár vissza sohse reppen.
Lombom, ami lehullt, sohse hajt ki...
Óh jaj, meg kell halni, meg kell halni!
Barátaim egyenkint elhagytak,
akikkel jót tettem, megtagadtak;
akiket szerettem, nem szeretnek,
akikért ragyogtam, eltemetnek.
Ami betűt ágam irt a porba,
a tavasz sárville elsodorja.
Száradt tőke, unt tavalyi vendég:
nekem már a tavasz is ellenség!
Csak te borulsz rám, asszonyi jóság,
mint a letört karóra a rózsák,
rémült szemem csókkal eltakarni...
Óh jaj, meg kell halni, meg kell halni!

dr. Kerkovits Gábor

Ifjú házások

Október 12-én templomunkban
házasságot kötött

Hidas Bálint és Géczy Veronika.

Sok boldogságot
kívánunk
az ifjú házasoknak!



Imádkozzunk halottainkért!

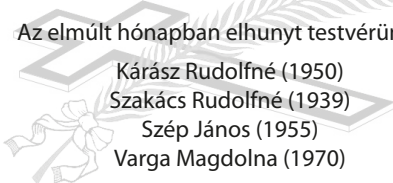
Az elmúlt hónapban elhunyt testvérünk:

Kárász Rudolfné (1950)

Szakács Rudolfné (1939)

Szép János (1955)

Varga Magdolna (1970)



Bibliai rejtvény – Szent Márton

A meghatározások Szent Márton életéhez köthetők, a megfejtés azonban az irgalmasság egy másik nagy tanúságtevőjére utal.

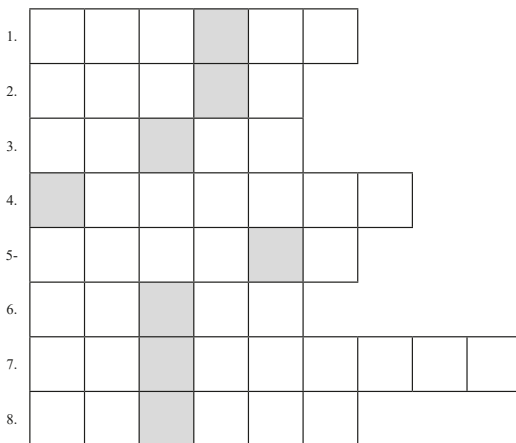
1. Szent Márton legendájában szereplő ruhadarab
2. A város, ahol püspökök lettek
3. Őt látta álmában a koldus helyett
4. Pannóniai szülővárosának egykori neve
5. A róla elnevezett helyen álló rendház
6. A hangjuk fedte fel a rejtőzködő Mártont
7. Az ő példáját követő keresztyén reguláris életmód
8. Szent Márton hivatása megtérése előtt

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le, vagy íméiben (biaiforras@gmail.com) küldjék el december 1-ig! A helyes megfejtők között értékes

könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:

VÉR, KERESZT, MENYEGZŐ, ERZSÉBET, TEMPLOM, MENNY, SZENTLÉLEK



Instant katekézis

A tizedik parancsolat: a Tízparancsolat 10. törvénye: „Ne kívánd el embertársad házát, ... sem szolgáját, sem szolgálóleányát, sem szarvasmarháját, sem szamarát, sem más egyebet, ami az övé” (Kiv 20,13). „Ne kívánd el embertársad házát, földjét, szolgáját, szolgálóját, ökrét, szamarát, egyáltalán semmit, ami embertársadé” (MTörv 5,22). A tizedik parancsolat a szív szándékára vonatkozik; a kilencedikkel együtt összefoglalja a Törvény összes parancsolatát. Kiegészíti a test bűnös vágyaira vonatkozó kilencedik parancsolatot, és az idegen javakra sóvárgást tiltja, ami a hetedik parancsolat által tiltott lopás, rablás és csalás gyökere. A tizedik parancsolat tárgya a „szemek kívánsága” is (1Jn 2,16), ami az ötödik parancsolat által tiltott erőszakhoz és igazságtalansághoz vezet. Ez a sóvárgás, miként a paráznság is, bálványimádásból ered. Az érzéki vágy ösztönöz olyan kellemes dolgok megkívánására, amelyekkel nem rendelkezünk: amikor az ember éhes, enni, ha

fázik, melegezni vágyik. Ezek a vágyak önmagukban jók, de gyakran nem maradnak meg az értelem rendjének keretei között, és arra ösztönöznek, hogy jogtalanul megkívánjuk azt, ami nem jár nekünk és vagy másé, vagy másnak jár. Ezért a tizedik parancsolat tiltja a *mohóságot* és a földi javak megszerzésének mértéktelen vágyát. Tiltja a kapzsiságot, mely a gazdagság és a vele járó hatalom iránt érzett mértéktelen vágyból fakad. Még azt a vágyat is tiltja, hogy igazságtalanságot kövessünk el, amellyel a felebarátunk anyagi kárt okoznánk. A tizedik parancsolat megkívánja, hogy száműzzük az irigységet az emberi szívből, mert a leggonoszabb tettekre is vezethet. Minden Krisztus-hívőnek törekednie kell arra, hogy „érzületét helyesen irányítsa, nehogy a földi dolgok használatára és az evangéliumi szegénységgel ellenkező ragaszkodás a gazdagsághoz megakadályozza őket a tökéletes szeretet elérésében.”

(Forrás: Katolikus Lexikon)

„Tárjátok ki a szíveteket!” program

Az adventi adománygyűjtés részeként többek között tartós élelmiszer- és pénzfelajánlásokkal lehet támogatni a szükségét szenvedőket. Ez a fajta segítség minden alkalommal összefogta a jószándékú embereket a rászorulóik érdekében. Egyházközségünk Karitászcsoportja az idei évben megszervezi a tartós



élelmiszer gyűjtést: december 1. és december 8. között.

Kérjük a testvéreket, hogy a megszokott módon, a templomban vagy a plébánián helyezték el adományaikat.

Köszönettel:

Egyházközségünk Karitászcsoportja

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik. Minden második vasárnap 11-kor görögkatolikus Szent Liturgia van a templomban. A Gizella Otthon kápolnájában páros héten vasárnap este 16.30-kor van szentmise, a páratlan vasárnapokon igeliturgia.
- Hétköznap kedd és péntek este 6-kor van szentmise templomukban.
- Keddenként 8 órakor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként 19 órakor tartja próbáit.
- Fogadóórak időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30 (**Telefon:** 30/351-6227, **Email:** p_szalai@yahoo.de)
- Egyházi hozzájárulást a fogadóórán személyesen, valamint csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- Adventben a hétköznapi szentmisék reggel 6-kor kezdődnek, utána gyónási lehetőség.

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (évközi 32 – advent 2. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
November 10.	1Kir 17,10-16	Zsid 9,24-28	Mk 12,38-44
November 17.	Dán 12,1-3	Zsid 10,11-14.18	Mk 13,24-32
November 24.	Dán 7,13-14	Jel 1,5-8	Jn 18,33b-37
December 1.	Jer 33,14-16	1Tessz 3,12-4,2	Lk 21,25-28.34-36
December 8.	Bár 5,1-9	Fil 1,4-6.8-11	Lk 3,1-6

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete

E-mail: biaiforras@gmail.com • **www.biaikatolikus.hu**

Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter

Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt • Következő lapzártá: 2024. dec. 2..